

Maimuțoiul, dobitoacele și Vulpea

La Fontaine

La moartea Leului, jivinele
S-au adunat cu liota întreagă
Și nici nu încetaseră suspinele
C-au și purces alt rege să-și aleagă.
De cum sosi coroana din tezaur,
Păzită de năprasnicul balaur,
O și-ncercă întâi și-ntâi un Taur.
Dar cum nu-i încăpea pe căpățână,
Coroana mai trecu din mână-n mână.
Cu mare-nfrigurare, fiecare
Găsea că e prea mică sau prea mare.
Venind curând un Maimuțoi la rând,
O încercă și dumnealui, râzând.
Făcu întâi o mare temenea
Și, ca prin cerc, trecu, vârtej, prin ea.
Cum poznele plac gloatei, se-nțelege,
Jivinele l-aleseră ca rege.
Văzându-l suveran pe-acel netot
Și-n gândul ei căindu-se de vot,
Vicleana Vulpe-i spuse, într-o doară:
- Măria Ta, am dat de o comoară!
Comorile, ce mai la deal la vale,
Chiar pravila le dă Măriei Tale...
Iar Craiul, după bani jinduitor,
Ținu să o și vadă în persoană,
Dar - zdup! - se pomeni într-o capcană...
Și Vulpea spuse-n fața tuturor:
- Mai vrei și-acum domnia, lighioană,
Când vezi că dai în gropi de căscăună?
L-au detronat, găsind că o coroană
Puțini ar merita să li se pună.